

EN VERDEN FOR ALLE

Regeringens udviklingspolitiske
prioriteter 2008-2012

August 2007

Danida
UDENRIGSMINISTERIET

EN VERDEN FOR ALLE

August 2007

Udgiver

Udenrigsministeriet

Asiatisk Plads 2

1448 København K

Telefon: 33 92 00 00

Fax: 32 54 05 33

E-mail: um@um.dk

Internet: www.um.dk

Design

Schultz Grafisk

Tryk

Silkeborg Bogtrykkeri

Publikationen kan downloades eller bestilles på:

www.danida-publikationer.dk

Teksten kan citeres frit

ISBN 978-87-7667-753-4 (trykt version)

ISBN 978-87-7667-754-1 (elektronisk version)

Forsidefotos (fra oven og rundt med uret):

Mikkel Østergaard, Jørgen Schytte, Klaus Holsting, Pars/Abacapress.

EN VERDEN FOR ALLE

Regeringens udviklingspolitiske
prioriteter 2008-2012

August 2007

RESUMÉ

En verden for alle. Hvert enkelt land bærer ansvar for egen udvikling. Men i de mest udsatte og svage udviklingslande er udfordringerne så store, at de enkelte samfund ikke kan bære dem alene – selvom de har viljen til udvikling. Gennem en konsekvent, dynamisk og effektiv udviklingspolitik skal Danmark gøre sit til at fremme en verden for alle – og med plads til alle. En verden, hvor ethvert menneske har frihed til at tage hånd om sit eget liv og udfolde sit potentiale, under respekt for fællesskabet. Dét har siden 2002 været regeringens udviklingspolitiske linje, og det er det fortsat.

Det er regeringens overbevisning, at Danmark som et af verdens rigeste lande har en moralsk og medmenneskelig forpligtelse til at hjælpe udviklingslandene. Og samtidig har vi en afgørende egeninteresse heri. Regeringen har sikret, at Danmarks udviklingsbistand ikke kommer under 0,8 pct. af bruttonationalindkomsten. I 2008 forventes det at svare til en samlet udviklingsbistand på ca. 14,4 mia. kr. – en stigning på ca. 500 mio. kr. i forhold til den forventede bistand i 2007 på ca. 13,9 mia. kr.

Samlet set handler det for regeringen om at opnå de bedst mulige resultater af Danmarks udviklings samarbejde og få mest ud af hver enkelt bistandskrone. Det er derigennem vi som danskere kan være med til gøre op med fattigdom, ufred og undertrykkelse i de fattige lande. Det har vi en moralsk forpligtelse til – og en klar egeninteresse i. Og det er ikke mindst derigennem, vi kan fremme en verden for alle. Til gavn for alle.

De udviklingspolitiske prioriteter for 2008-12 viderefører den langsigtede indsats som kernen i den danske udviklingspolitik, der baseres på et aktivt og gensidigt forpligtende partnerskab. Regeringens udviklingspolitiske prioriteter 2008-12 sikrer opfølgning på og udmøntning af tidligere udmeldte politiske målsætninger.

Afrika står fortsat i centrum for dansk udviklingspolitik, for det er her, udfordringerne er størst. Og regeringen vil yderligere styrke indsatsen for **kvinders rettigheder og muligheder** i 2008 og årene fremover med nye målrettede aktiviteter.

Derudover vil regeringen – i form af tilsagn og i form af politisk fokus – forholde sig til de nye muligheder og udfordringer, som i forbindelse med globaliseringen i stigende grad presser sig på den internationale dagsorden. Særligt tre indsatsområder toner nu frem på horisonten:

Klima, energi og miljø: Klimapolitik er en nødvendig del af udviklingspolitikken. Dansk udviklingsbistand skal gennem støtte og politisk fokus bidrage til at bistå udviklingslandene med at tilpasse sig og forebygge klimaforandringer, så den globale opvarmning ikke underminerer den globale fattigdomsbekæmpelse.

Migration og udvikling: Dansk udviklingspolitik vil styrke det politiske fokus på sammenhængen mellem migration og udvikling med det dobbelte formål at tackle de voksende udfordringer fra migration og samtidig bedre drage nytte af dens muligheder.

Stabilitet og demokrati: Dansk udviklingspolitik skal bidrage til at fremme frihed, demokrati og menneskerettigheder i udviklingslandene. Effektive demokratiske stater, der baseres på opbakning fra borgerne, er en forudsætning for bæredygtig udvikling og fred.

1. EN VERDEN FOR ALLE

Globaliseringen har løftet millioner af mennesker ud af fattigdom. FNs mål om at halvere den globale fattigdom inden år 2015 er inden for rækkevidde på globalt plan, hvis den positive udvikling fortsætter. Og bliver omsat til bedre levevilkår for alle. Men tendensen er ikke entydig. Mange udviklingslande er hægtet af den globale økonomi og er ikke rustet til at imødegå de nye udfordringer. Det gælder især i Afrika, der er længst fra 2015 Målene. I en gensidig afhængig verden er det ikke kun et problem for de fattige selv. Det bør også være en kilde til bekymring i resten af verden.

Det er regeringens overbevisning, at Danmark som et af verdens rigeste lande har en moralsk og medmenneskelig forpligtelse til at hjælpe udviklingslandene med at gøre op med fattigdom, sygdom, ufred og undertrykkelse. Og samtidig har vi en afgørende egeninteresse heri. Verdens tilstand kan ikke deles op i nord og syd, øst og vest – ingen lande, rige som fattige, kan isolere sig fra konsekvenserne af fattigdom, miljønedslidning, migration, radikalisering og rivalisering.

Hvert enkelt land bærer ansvar for egen udvikling. Men i de mest udsatte og svage udviklingslande er udfordringerne så store, at de enkelte samfund ikke kan bære dem alene – selvom de har viljen til udvikling. Gennem en konsekvent, dynamisk og effektiv udviklingspolitik skal Danmark gøre sit til at fremme en verden for alle – og med plads til alle. En verden, hvor ethvert menneske har frihed til at tage hånd om sit eget liv og udfolde sit potentiale, under respekt for fællesskabet. Dét har siden 2002 været regeringens udviklingspolitiske linje, og det er det fortsat.

Regeringen har sikret, at Danmarks udviklingsbistand ikke kommer under 0,8 pct. af bruttonationalindkomsten. I 2008 forventes det at svare til en samlet udviklingsbistand på ca. 14,4 mia. kr. – en stigning på ca. 500 mio. kr. i forhold til den forventede bistand i 2007 på ca. 13,9 mia. kr. Det vil fastholde Danmark som en af de absolut mest prominente udviklingsdonorer i verden. Men det handler ikke kun om, hvor meget Danmark giver, men også om kvaliteten af vores bidrag. Dansk udviklingsbistand er de seneste år konsekvent blevet anerkendt for sin meget høje kvalitet. Den uafhængige internationale tænketank, Center for Global Development, udnævnte således sidste år dansk bistand til at være den bedste i verden, og senest har den uafhængige gennemgang af dansk udviklingsbistand, som OECD/DAC foretog i 1. halvår af 2007, bekræftet kvaliteten af den danske indsats. Det både kan og skal vi være stolte af. Danmark skal udnytte sin position som frontløber til at få andre rige lande – især vore EU-kolleger og G8-landene i øvrigt – til at efterleve tilsagnene om mere udviklingsbistand. Mange flere skal trække i samme retning for at virkeliggøre en verden, hvor global fremgang kommer alle til gode.

Med nærværende plan fremlægger regeringen sit bud på udviklingspolitiske prioriteter for 2008-2012. Planen er et bud på, hvordan udviklingsbistanden på dynamisk vis kan forholde sig til en verden i forandring, men den slår også fast, at **kontinuitet og vedholdenhed** er en del af svaret på nye udfordringer. Den linje, regeringen har lagt, siden den fremlagde sin første plan for de udviklingspolitiske prioriteter i 2003, videreføres og konsolideres. Kernen i den danske udviklingspolitik er det langsigtede og gensidigt forpligtende samarbejde med udviklingslandene – det lange seje træk for at fremme de prioriteter, der er gennemgående fra år til år. Denne langsigtede indsats er tilrettelagt med et geografisk såvel som tematisk fokus og udgør en stor del af svaret på nye udfordringer. Dette langsigtede samarbejde uddybes i afsnit 2 om ulighedens geografi og de dertil knyttede temaer.

Men udviklingspolitikken skal i de kommende år også udnytte globaliseringens nye muligheder og effektivt bidrage til at tackle nye presserende globale udfordringer. Klimaforandringer, pres fra migration og eksport af ustabilitet fra svage og skrøbelige stater er emner, regeringen vil have løftet højere op på den internationale udviklingspolitiske dagsorden. Det er alle globale problemer med lokale konsekvenser – og omvendt. Disse udfordringer må tackles i en kombination af globale og lokale tiltag. Meget handling udestår. Regeringen vil sætte ind for at få disse temaer

placeret mere centralt i både det danske og det internationale udviklingssamarbejde. Dette står i centrum for afsnit 3.

Regeringen vil, som det fremhæves i afsnit 4, fortsætte arbejdet med at effektivisere og fokusere udviklingsbistanden, så der opnås de bedst mulige resultater af dansk udviklingsbistand. Det har danskerne, som givere, og de fattige i udviklingslandene, som modtagere, krav på.

2. EN KONSEKVENT UDVIKLINGSPOLITIK

– ULIGHEDENS GEOGRAFI, ULIGHEDENS TEMAER

Regeringen har lagt størstedelen af udviklingssamarbejdet i langsigtede rammer. Erfaringen viser nemlig, at det er gennem et længerevarende og solidt samarbejde med udviklingslandene, at der skabes resultater. Regeringen vil fastholde denne langsigtede og konsekvente udviklingspolitiske linje fremover.

Det er en målsætning for regeringen at sikre en nøje prioritering i det langsigtede samarbejde. Det rummer både en geografisk dimension og en tematisk dimension – hvor skal Danmark fremover koncentrere sin bistand, og på hvilke særlige områder.

Ulighedens geografi

Regeringen vil konsolidere **Afrika** som tyngdepunkt for de danske udviklingspolitiske prioriteter.

I takt med den økonomiske vækst i Asien, særligt i Kina og Indien, er der sket en relativ forskydning af den globale fattigdom mod Afrika. Der er sket mange opmuntrende fremskridt i Afrika i form af færre konflikter, mere demokrati og økonomisk vækst, men kontinentet er i dag den verdensdel, der er længst fra at nå 2015 Målene. Skal Afrikas fremskridt fastholdes og fattigdommen bekæmpes, fordrer det en vedholdende og forstærket lokal og global indsats.

Afrika er rykket højt op på den internationale dagsorden. Globaliseringen har knyttet Afrika tættere til Europa bl.a. gennem handel og migration. På topmødet i 2005 lovede G8-landene at fordoble bistanden til kontinentet i 2010. Samtidig er opmærksomheden på Afrikas strategiske betydning øget. Og et vækstland som Kina med behov for råstoffer har blandt andet i lyset deraf øget sin bistand til kontinentet. Afrika er ikke længere en isoleret verdensdel, men et kontinent hvis muligheder og udfordringer resten af verden er nødt til at forholde sig til.

Afrikas udfordringer og nye betydning aktualiserer regeringens prioritering af Afrika i dansk udviklingspolitik – og er baggrunden for den nye danske Afrikastrategi, der indeholder konkrete initiativer og målsætninger for den samlede danske indsats. Udviklingssamarbejdet står centralt i den nye Afrikastrategi, men også andre politikområder som sikkerhedspolitik og handelspolitik vil helt naturligt indgå. Regeringen vil med udviklingsbistanden støtte en positiv udvikling i programsamarbejdslandene og bidrage til at bygge effektive og demokratiske forvaltninger i udvalgte lande med lav vækst og politisk ustabilitet.

Ti ud af de 16 danske programsamarbejdslande er i dag afrikanske, og det er regeringens mål, at udviklingsbistanden til Afrika skal stige, så op mod 2/3 af den bilaterale udviklingsbistand på sigt skal gå til kontinentet. Derved vil regeringen sikre, at den årlige stigning i dansk bistand som følge af regeringens 0,8-procent garanti først og fremmest kommer Afrika til gode. I 2008 vil det betyde en forøgelse af projekt- og programbistanden til Afrika med ca. 500 mio. kr.

At der fokuseres på det afrikanske kontinents udfordringer og muligheder betyder ikke, at blikket vendes bort fra andre verdensdele og andre regioner. For fattigdommen vil i de kommende årtier stadig være et globalt problem, der kræver en global tilgang, ligesom andre problemer som konflikter og klimaforandringer nødvendiggør et bredt udsyn. Derfor vil regeringen fastholde den udviklingsmæssige indsats i andre regioner og verdensdele.

Regeringen vil have som væsentlig prioritet gennem udviklingsbistanden at støtte de kræfter i **Nordafrika og Mellemøsten**, der arbejder for reformer, fremme af respekt for menneskerettighederne og demokratisering. Udfordringerne er betydelige for regionen, der ikke mindst præges af demokratisk underskud, spændinger om politiske reformer, økonomisk ulighed og stagnation, høj arbejdsløshed samt sikkerhedspolitiske spændinger.

Regeringen vil bidrage aktivt til at styrke det internationale samfunds bidrag til reformer i regionen, herunder via indsatsen i EU. Støtten vil fortsat blive ydet under Det Arabiske Initiativ, som regeringen lancerede i 2003. I foråret 2006 blev der gennemført en analyse af erfaringerne fra initiativet, der blev fremlagt under en forespørgselsdebat i Folketinget i maj 2006. Baseret på anbefalingerne fra drøftelserne vil regeringen fokusere indsatsen på en række tematiske regionale programmer og langsigtede partnerskabsprogrammer med reformorienterede lande i regionen, ligesom der vil blive arbejdet på en stadig bredere inddragelse af den danske ressourcebase. Åbningen af nye danske ambassader i Marokko, Libanon og Jordan øger Danmarks mulighed for gennem dialog og samarbejde at påvirke udviklingen i regionen.

Selvom det økonomisk går stærkt i **Asien**, er det langt fra alle lande eller alle befolkningsgrupper, der er med. Spændvidden mellem lande i hastig vækst og fattige, skrøbelige lande er enorm. Og bag resultaterne i vækstøkonomierne i Kina og Indien gemmer sig massive fattigdomslokker. Fattigdommen kan vise sig at blive Asiens akilleshæl. Hertil kommer de mange konflikter, ikke mindst i og omkring Afghanistan, samt de voksende miljø- og klimaproblemer, som væksten har afstedkommet – udfordringer, der har både lokale og globale konsekvenser.

Med en fleksibel og fremadrettet udviklingsindsats i Asien vil regeringen sikre, at den danske udviklingsindsats tager højde for de store udviklingsforskelle og rækken af nye udfordringer.

Regeringen fremlagde tidligere i år en ny strategi for samarbejdet med Asien. De fire programsamarbejdslande – Bangladesh, Bhutan, Nepal og Vietnam – samt Afghanistan fastholdes som grundstammen i udviklingssamarbejdet. Den positive udvikling i Vietnam og Bhutan indebærer, at regeringen inden for den kommende femårige periode forventer at starte udfasningen af det langsigtede, bredspektrede samarbejde med de to lande, henset til deres positive udvikling – og forventningen er, at de sidste tilsagn til Bhutan og Vietnam vil blive givet i henholdsvis 2011 og 2012. Aktiviteterne vil derefter gradvist blive udfaset i de efterfølgende år.

Samtidig vil regeringen se nærmere på muligheden for gradvist at udvide udviklingssamarbejdet med Cambodja i den kommende femårs periode. Cambodja er et af Asiens fattigste lande. Landet kæmper stadig med en konfliktfyldt fortid og massive fattigdomsproblemer. Den danske bistand skal bidrage til at styrke demokratiudviklingen og Cambodjas muligheder for at få del i globaliseringsgoder.

Danmark skal også fremover være udviklingspolitisk engageret i **Latinamerika**. De seneste års betydelige økonomiske vækst har ikke ført til en mærkbar reduktion i regionens fattigdom. Tværtimod fremhæves regionens fattige ofte som symbol på social ulighed og økonomisk marginalisering. Mens demokratiske styreformere i dag er udstrakt til næsten alle lande i regionen, er der stadig brug for støtte til konsolidering og folkelig forankring af demokratiseringsprocesserne. Regeringen vil koncentrere udviklingsbistanden om de to programsamarbejdslande – Bolivia og Nicaragua – og regional bistand inden for miljø, god regeringsførelse og demokrati. Afhængig af den økonomiske og politiske udvikling i landene vil regeringen løbende overveje udviklingssamarbejdets karakter.

Ulighedens temaer

Med afsæt i den geografiske prioritering vil regeringen fastholde fokus på en række tematiske kerneproblemstillinger i det langsigtede udviklingssamarbejde.

Det indebærer, at der under det **bilaterale programsamarbejde** vil blive igangsat 21 faser af nye sektorprogrammer og andre større programmer inden for bl.a. erhverv, landbrug, sundhed, miljø og uddannelse til et samlet beløb på ca. 3,7 mia. kr. i 2008.

Table 1. Nye sektorprogrammer og andre større programmer 2008

Land	Aktiviteter	Tilsagn i 2008 mio. kr.
Tanzania	erhverv	500
	demokrati	85
Kenya	hiv/aids	110
Mozambique	reformer af retsvæsenet	100
Ghana	decentralisering	600
	demokrati/regeringsførelse	300
Benin	regeringsførelse/budgetstøtte	180
	menneskerettigheder/demokrati	75
Burkina Faso	decentralisering/regeringsførelse	130
	budgetstøtte	275
Zambia	hiv/aids	90
	miljø	120
Mali	demokrati/regeringsførelse	175
Niger	landbrug	150
Afrika i alt	14 programmer	2.890
Nepal	fredsprocessen	50
	menneskerettigheder/demokrati/regeringsførelse	170
Bhutan	regeringsførelse	50
Vietnam	budgetstøtte	180
	miljø inkl. klimakomponent	180
Nicaragua	menneskerettigheder/demokrati/regeringsførelse	100
Kina	miljø	100
Asien og Latinamerika i alt	7 programmer	830
I alt	21 programmer	3.720

Den langsigtede tematiske indsats vil også gælde i forhold til Danmarks betydelige **multilaterale udviklingsindsats** gennem internationale organisationer og i det mellemstatslige samarbejde, navnlig i EU, Verdensbanken og FN. Det er en helt særlig prioritet for regeringen at sikre samspil mellem den bilaterale og den multilaterale indsats og sikre et effektivt globalt engagement. Ligeledes fastholder regeringen den solide danske **humanitære indsats** til katastrofe- og krisesituationer.

Danske NGOer er centrale samarbejdspartnere i udviklingssamarbejdet. I samvirke med deres lokale og internationale partnerorganisationer medvirker de blandt andet til at støtte udviklingen af et stærkt civilsamfund i udviklingslandene til fremme af demokratisering og fattigdomsbekæmpelse – og mange danske NGOer er også centrale og vigtige aktører i humanitære indsatser. Regeringen vil fremover øge den støtte, der kanaliseres gennem danske NGOer. Indsatsen skal være prioriteret, målrettet og effektiv. Regeringen vil derfor, i tæt samarbejde med de danske NGO'er og andre interessenter, revidere og forny **civilsamfundsstrategien**. Udgangspunktet herfor vil være udviklingslandenes behov og udfordringer. Der vil i den sammenhæng blive lagt vægt på en styrket NGO-indsats i Afrika.

Gennem de seneste fire år har regeringens udviklingspolitiske prioriteter sat **mennesket i centrum** og sat fokus på kapacitetsudvikling af de enkelte samfund, så de bliver i stand til selv at løfte sig ud af fattigdommen.

Med sidste års plan for de udviklingspolitiske prioriteter – ”*Vilje til udvikling*” – opprioriterede regeringen indsatsen for god regeringsførelse, ligestilling og kvinders rolle i udviklingslandene samt bekæmpelse af hiv/aids og fastholdt samtidig fokus på social udvikling, økonomisk vækst og frihandel. Det ligger regeringen meget på sinde at sikre en konsekvent opfølgning på disse prioriteter og se dem udmøntet i det langsigtede udviklingssamarbejde i årene fremover parallelt med de øvrige prioriterede programmer og temaer (jf. ovenfor og afsnit 3). Kun derved kan indsatsen få den ønskede effekt.

Regeringen konsoliderer og styrker yderligere sin prioritering af **kvinders rettigheder og status** ved en række bilaterale og multilaterale tiltag. Derved skal vi fremme ligestilling og kvinders rettigheder, både som et mål i sig selv og som et middel til at nå flere andre udviklingsmål.

Regeringen vil gradvist øge den målrettede bistand til fremme af kvinders rettigheder og muligheder ved yderligere tilsagn på 200 mio. kr. i 2008, 300 mio. kr. i 2009 og 400 mio. kr. om året fra 2010.

Regeringen vil blandt andet tage initiativ til at styrke aktiviteter for Afrikas kvinder med yderligere 60 mio. kr. i 2008 – eksempelvis gennem eksisterende danske sektorprogrammer, f.eks. programmer inden for vand/sanitet, erhvervsudvikling, uddannelse og sundhedsydelse. Regeringen vil i 2008 endvidere afsætte 85 mio. kr. stigende til 135 mio. kr. i 2009 til det såkaldte *Fast Track Initiative* for uddannelse – ikke mindst med sigte på at styrke pigers adgang til uddannelse. Med det formål at styrke FN's ligestillingsarbejde vil regeringen i 2008 endvidere fordoble Danmarks bidrag til FN's udviklingsfond for kvinder (UNIFEM).

Den styrkede prioritering af kvinders rettigheder komplementeres af regeringens indsats for at fremme seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, som blev yderligere styrket med Befolkningsstrategien i 2006. Når kvinder kan bestemme over deres egen krop og har adgang til relevante sundhedsydelser, øges ikke bare deres sundhed og livskvalitet – men også deres muligheder for at blive den ressource i udviklingsprocessen, de har potentiale til og retmæssigt skal være. Regeringen vil fortsætte den høje profil på dette ofte kontroversielle område – både politisk og bidragsmæssigt – og styrke sammenhængen mellem indsatserne for at fremme seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder og hiv/aids-indsatserne. Regeringen vil som led i den styrkede kvindeindsats øge sit bidrag til FNs Befolkningsfond (UNFPA) med 50 mio. kr. i 2008.

I 2006 besluttede regeringen at øge støtten til **hiv/aids** til 1 mia. kr. frem mod 2010 – et markant udtryk for den vægt, regeringen tillægger området. Som et resultat af dette initiativ er der i 2007 blevet iværksat 3 nye hiv/aids-programmer. Med de nye aktiviteter vil den samlede bistand til hiv/aids allerede i 2008 udgøre op mod 800 mio. kr.

En af de største udfordringer på hiv/aids-området er at få den globale bistand omsat i forebyggelses- og behandlingsprogrammer hurtigt og effektivt. Kapacitetsopbygning af nationale sundhedssystemer vil derfor stå centralt fremover. Regeringen vil i tilgift til de eksisterende forskningsmidler afsætte yderligere 25 mio. kr. i 2008 og 50 mio. kr. i 2009 for at fremme **forskning vedrørende medicin** af særlig relevans for de fattige lande. Herefter vil regeringen nøje se på muligheden for yderligere styrkelse af området. I tillæg hertil vil regeringen søge at fremme dette særlige hensyn i sammenhæng med det bidrag på ca. 200 mio. kr., som årligt afsættes til vigtige globale aktører og partnerskaber på sundhedsområdet, herunder WHO, Den Globale Fond for bekæmpelse af Aids, TB og Malaria, og Det Internationale Aids Vaccine Initiativ.

Regeringen styrker yderligere sit engagement for at fremme **god regeringsførelse, demokrati og menneskerettigheder**. Bekæmpelse af korruption og opbygning af samarbejdslandes administrative og juridiske kapacitet udgør en helt grundlæggende forudsætning for udvikling. Hvis ikke der er god regeringsførelse, vil andre politiske, økonomiske og sociale reformer ikke lykkes. Regeringen har i sommeren 2007 fremlagt en ny strategi for god regeringsførelse i den offentlige forvaltning, som understøtter den danske politik og indsats på området. Men gode og ansvarlige

offentlige forvaltninger er ikke i sig selv nok. Menneskerettigheder, demokrati og retssikkerhed for det enkelte menneske er afgørende for, at samfund kan høste frugterne af den sociale, økonomiske og politiske dynamik, der karakteriserer frie samfund. Det gælder ikke mindst de dele af befolkningen, som f.eks. kvinder, børn og marginaliserede grupper, der på grund af social og økonomisk undertrykkelse, ulighed og fattigdom ofte står uden rettigheder og adgang til at gøre sin indflydelse gældende. En forøgelse af deres muligheder må gå hånd i hånd med et vedholdende arbejde for at sikre, at deres rettigheder – politiske såvel som økonomiske – fremmes og beskyttes. Regeringen vil derfor som beskrevet i afsnit 3 nedenfor sætte yderligere fokus på demokrati og menneskerettigheder i 2008. Bl.a. iværksættes yderligere ni programmer for god regeringsførelse, demokrati og menneskerettigheder på i alt over 1,1 mia. kr. Disse programmer kommer i tillæg til de programmer, som er igangsat i 2007. Samtidig fortsættes det styrkede fokus på god regeringsførelse i den multilaterale bistand.

Regeringen prioriterer konsekvent **erhvervsudvikling og økonomisk vækst** i udviklingslandene. Privat initiativ og virkelyst er drivkraften for, at Afrikas kvinder og mænd kan skabe den økonomiske vækst og sociale dynamik, der skal udrydde kontinentets fattigdom og ruste landene til globaliseringen. Regeringen har sat øget fokus på at fremme et positivt erhvervs-klima, blandt andet gennem udarbejdelsen af en strategi for erhvervsudvikling og gennem støtte til mikrofinansiering i forbindelse med erhvervs- og landbrugssektorprogrammer, der ikke mindst retter sig mod at sikre kvinders muligheder. Fra 2007 indgår egentlige erhvervssektorprogrammer i udviklings-samarbejdet i fem programsamarbejdslande. I forbindelse med nye faser af erhvervssektorprogrammerne vil regeringen endvidere undersøge mulighederne for at yde støtte til særlige eksportvenlige produktionszoner i Afrika.

For at **styrke de afrikanske landes konkurrenceevne** vil regeringen støtte konkrete reformer i opfølgning på Verdensbankens *Doing Business*-rapporter. Indsatsen vil bygge på et direkte samspil mellem den bilaterale erhvervssektorindsats i programsamarbejdslandene og International Finance Corporation (IFC).

Regeringen vil fortsat føre en udviklingsorienteret og fremadrettet **handelspolitik** overfor udviklingslandene. Som fastslået i strategien for "*Handel, Vækst og Udvikling*" fra 2005 vil regeringen arbejde for et styrket handelspolitisk fokus på gode og anvendelige præferenceaftaler til de afrikanske lande samt støtte til handelsfremme. Det vil bl.a. ske ved at tage højde for eventuel præferenceerosion, dvs. udhuling af den adgang som nogle af verdens fattigste lande har til markederne i de rige lande. Samtidig skal der stilles krav til forhandlingspartnere om at give større markedsadgang for produkter fra de mindst udviklede lande. I forhold til EU's forhandlinger med AVS-landene (Afrika, Vestindien, Stillehavet) om økonomiske partnerskabsaftaler vil regeringen arbejde for, at aftalernes hovedformål bliver at fremme AVS-landenes udvikling og fattigdomsbekæmpelse gennem landenes integration i verdenshandelen, herunder øget syd-syd handel gennem regional integration.

3. EN DYNAMISK UDVIKLINGS- POLITIK

– NYE GLOBALE OG LOKALE UDFORDRINGER OG LØSNINGER

Danmarks udviklingspolitik skal forholde sig til de mangesidede politiske, økonomiske, sociale og kulturelle forandringer, som globaliseringen medfører.

Samtidig med fastholdelse af de eksisterende prioriteter må vi være parate til at gribe nye muligheder og tackle nye udfordringer for at sikre en tidssvarende, effektiv og dynamisk udviklingsbistand. Det fordrer, at der brydes med vane- og kassetænkning til fordel for fremadrettet sam- tænkning af udfordringer og løsninger.

Regeringen vil i 2008 sætte fokus på tre områder, der alle er helt afgørende for at sikre en bæredygtig udvikling i udviklingslandene, også på lang sigt: (i) Klima, herunder energi og miljø; (ii) Migration og udvikling; (iii) Stabilitet og demokrati, herunder skrøbelige stater og konfliktforebyggelse. Hvert af disse områder dækker over aktuelle og presserende udfordringer, som – hvis de ikke tackles nu – blot vil vokse sig større og have værre konsekvenser. Det er globale og lokale udfordringer, der kræver globale og lokale løsninger. Og det er udfordringer, hvor svaret ligger i naturlig forlængelse af allerede eksisterende danske prioriteter.

Klima, energi, miljø

FN's Klimapanel har dokumenteret, at den globale opvarmning fortsat øges, og at det går langt hurtigere end hidtil antaget. Følgerne heraf vil lokalt være dramatiske og uigenkaldelige.

Værst ser det ud for de fattigste udviklingslande – og dét selvom de har bidraget mindst til problemet. De fattigste kæmper allerede med miljønedslidning, er mest afhængige af klimasårbare land- og jordbrug og har mindst at stå imod med. De vil også være mest sårbare over for ekstreme vejrlig og katastrofer. Forværrede levevilkår kan betyde flugt for millioner af fattige og bidrage til social uro og konflikter.

Klimapolitik må derfor også være en del af udviklingspolitikken. Uden en solid håndsrækning til de fattigste lande, så de kan tilpasse sig klimaforandringerne og forebygge dem, vil den globale opvarmning underminere global fattigdomsbekæmpelse. Det både må og skal vi reagere på.

I 2009 vil Danmark stå i spidsen for det internationale klimasamarbejde som vært for **FNs Klimakonference (COP15)**, hvor en efterfølger til Kyoto-aftalen forventes at komme til forhandling. Det vil give Danmark en unik platform for at påvirke dagsordenen, og regeringen vil bl.a. arbejde for, at hensynet til de fattigste landes interesser kommer til at spille en væsentlig rolle i en ny aftale (post 2012-aftale). Det gælder i forhold til tilpasning til klimaforandringer og i forhold til at sikre de fattigste landes muligheder for bedre at kunne udnytte det potentiale for overførsel af kapital og teknologi, der ligger i de fleksible mekanismer. Og det gælder helt konkret i forhold til at sikre, at de fattigste udviklingslande kan deltage og blive hørt i både forberedelsen af og på selve COP15.

Samtidig vil regeringen i de kommende år **styrke fokus på klima- og energiaspekterne i Danmarks allerede betydelige miljø- og miljørelaterede indsats** i udviklingslandene. Regeringen vil tackle udfordringen gennem en helhedsorienteret og langsigtet indsats. Men klimaindsatsen skal ikke ses som en bremse for udvikling. Målet er at fremme og langtidssikre den økonomiske vækst gennem tiltag, der bidrager til produktion af renere energi og tilpasning til klimaudfordringen. Det skylder både udviklingslandene og vi de kommende generationer. Derfor blev det på det nordisk-afrikanske udenrigsministermøde i Oslo i marts 2007 besluttet at påbegynde arbejdet med at

identificere Afrikas behov for tilpasning til klimaforandringer samt for overførsel af grøn teknologi. Danmark vil tage initiativ til at etablere den taskforce, der skal stå i spidsen for dette arbejde.

Regeringen vil **"klimasikre" den danske bistand** i programsamarbejdslandene. Klimaforandringer og deres betydning for de udviklingspolitiske prioriteter skal være et fast element i den regelmæssige dialog med samarbejdslandene. Danmark vil blandt andet arbejde for, at klimahensyn og behovet for bæredygtig energi for de fattigste befolkningsgrupper integreres i landenes fattigdomsstrategier og i relevant omfang i de danske sektorprogrammer.

Det skal fremover vurderes, hvordan relevante dansk-støttede programmer inden for eksempel landbrug kan bidrage til at styrke modtagerlandenes modstandsdygtighed. Arbejdet er allerede gået i gang i Vietnam, Mozambique og Tanzania og fortsætter med Bangladesh, Uganda, Bolivia og Nicaragua i 2007, mens øvrige lande vil følge i de kommende år. Konkrete initiativer forventes iværksat som opfølgning på dette arbejde.

Regeringen har samtidig taget initiativ til at udarbejde en dansk handlingsplan for **katastroforebyggelse** – for enhver langsigtet indsats for klima og miljø i udviklingslandene må indeholde et solidt forebyggelseselement. Som konkret opfølgning på initiativet vil regeringen øremærke 30 mio. kr. til Verdensbankens globale facilitet for katastroforebyggelse. Som et nyt initiativ vil Danmark i Vietnam, der er et af verdens mest udsatte lande i forhold til klimaforandringer, iværksætte en komponent under miljøprogrammet specifikt rettet mod klima, miljø og katastroforebyggelse, der vil udgøre 30 mio. kr. om året i perioden 2008-2012.

De asiatiske vækstøkonomier er fremtidens store CO₂-producenter, og de må bidrage aktivt til udviklingen af nye energiløsninger. Danmark kan, med afsæt i egne erfaringer, tilbyde en innovativ, fremadrettet klimainsats til sådanne lande, hvor vi yder særlig miljøbistand. I 2007 iværksættes et nyt miljøprogram i Indonesien og i 2008 en ny fase af miljø- og energiprogrammet i Kina, hvor et centralt fokus er klima og vedvarende energi. Regeringen vil lancere et **klimafremstød** over for de to lande, der udnytter synergien mellem miljøbistanden, erhvervsinstrumenterne, Kyoto-protokollens projekt-mekanisme (CDM) og rådgivning fra Danmarks Eksportråd. Samtidig videreføres det hidtidige virksomhed-til-virksomhed samarbejde inden for miljø som en særlig miljøkomponent under B2B-programmet i Kina i 2008 og opstartes i Indonesien i 2009.

Med en nyoprettet **grøn udviklingsfacilitet** vil regeringen hjælpe de fattigste lande til at få større del i CDM-indsatsen – en mulighed, de afrikanske lande efterspurgte under klimakonferencen i Nairobi i 2006. Der afsættes fortsat 40 mio. kr. årligt til navnlig kapacitetsopbygning og udvikling af projekter, der mindsker udledningen af drivhusgasser eller øger CO₂-optaget.

Regeringen vil fortsætte sit internationale engagement i EU, FN og Verdensbanken for at hjælpe de fattigste udviklingslande med de nødvendige investeringer i bæredygtig og vedvarende energi og miljøeffektiv teknologi.

FNs Miljøprogram (UNEP) bliver fremover en vigtigere rådgiver for udviklingslandene i sikring af bæredygtige politikker såvel som en endnu vigtigere hjørnesten i det globale miljøsamarbejde. For at understøtte den lovende modernisering og reform af UNEP forventes det danske bidrag fremover øget.

Adgang til rent drikkevand og basal sanitet er en grundlæggende betingelse for ikke blot sundhed, men også udvikling. Det forudsætter, at vi forvalter vandressourcerne på en bæredygtig måde. Det gælder ikke mindst i en tid, hvor klimaforandringerne i stigende grad sætter vandressourcerne under pres. Vand, sanitet og integreret vandressourceforvaltning vil fortsat være grundlæggende indsatsområder i den danske udviklingsbistand, bl.a. gennem de nuværende otte vand- og sanitetsprogrammer i programsamarbejdslandene.

Sammenhængene mellem klimaforandringer, miljønedslidning, fattigdomsbekæmpelse, migration og sikkerhed er komplekse, og regeringen vil bidrage til at kortlægge disse gennem et samarbejde med forskningsmiljøer i Danmark, EU og FN.

Regeringen vil i 2008 i alt iværksætte tre nye eller nye faser af **miljøprogrammer** i tillæg til de mange igangværende indsatser og programmer.

Migration og udvikling

Danmarks udviklingspolitik skal fremover sætte fokus på sammenhængen mellem migration og udvikling – på at tackle de voksende udfordringer fra migration og på at drage bedre nytte af dens muligheder. Globaliseringen har øget bevidstheden om levevilkårene andre steder. Dette i kombination med befolkningstilvækst uden tilsvarende beskæftigelsesmuligheder har accelereret migrationen mellem landene i syd og mellem syd og nord.

Migration kan være en motor for udvikling, f.eks. gennem udveksling af erfaring og viden, og migranternes pengeoverførsler er i dag blandt de største indtægtskilder for hjemlandene. Men migrationen har også skyggesider. Vandringer fra de fattigste lande mod by- og vækstområder i syd lægger pres på lokale myndigheder og understreger behovet for bedre håndtering af syd-syd migrationen. Veluddannedes migration kan dræne fattige hjemlande for livsnødvendig viden og erfaring – såkaldt hjerneflugt – og illegale indvandrere omkommer i deres forsøg på at slippe ud af fattigdom og usikkerhed i håbet om at få et bedre liv.

Den økonomiske, fattigdomsbaserede migration blander sig ofte med strømme af mennesker, der flygter fra krige og katastrofer. Hvert år bliver tusinder og atter tusinder retsløse og uden nogen stats beskyttelse. Det gælder ikke mindst de, der strander i nærområderne. Det voksende migrationspres ikke mindst fra Afrika mod Europa aktualiserer spørgsmål om årsager til migration men også om styring af indvandring, sikkerhed og beskyttelse.

Verdenssamfundet har i stigende grad sat migration og udvikling på dagsordenen. Det gælder både i FN og i EU, der har benævnt migration som en hovedudfordring i det 21. århundrede. Samtidig anerkender de afrikanske og europæiske lande i dag, at vi har en fælles interesse i at tackle udfordringen – en udfordring, der går på tværs af udenrigs-, indenrigs-, sikkerheds-, handels- og udviklingspolitiske områder både i syd og i nord. Regeringen vil skubbe på det begyndende internationale samarbejde om migration og udvikling både gennem dialog og konkrete indsatser og vil i endnu større omfang sikre, at dansk udviklingsbistand medvirker til at bearbejde underliggende migrationsårsager.

Fokus i indsatsen vil være, at Afrikas migrationsudfordring løses bedst i Afrika.

Regeringen vil, særligt gennem EU-samarbejdet, arbejde for en **forbedret dialog mellem oprindelses-, transit- og destinationslandene**, der kan skabe grundlag for et effektivt internationalt samarbejde om migration. Alene gennem en reel dialog med partnerlandene vil det være muligt at udvikle det praktiske samarbejde og iværksætte fælles indsatser. Den Internationale Organisation for Migration (IOM) har en særlig rolle at spille på dette område, og Danmark støtter de initiativer, organisationen allerede har iværksat i en række nord- og vestafrikanske lande. Et andet vigtigt element vil være udbredelse og overholdelse af de internationale retlige rammer på migrations- og flygtningeområdet, hvor FNs Flygtningehøjkommissariat står centralt.

I samarbejde med EU-kommissionen og andre EU-lande vil regeringen arbejde for at fokusere på indsatser, der styrker **nationale institutioners viden** om migration i regionen. Det vil ske ved at indhente og bearbejde oplysninger om migrationsstrømme, ved at støtte udarbejdelse af migrationspolitikker og ved gennemførelse af informationskampagner om migration; og ikke mindst farerne herved som for eksempel menneskehandel og -smugling. Som led i en indledende indsats vil regeringen afsætte 5 mio. kr. til særlige tiltag i Mali og 10 mio. kr. til tiltag i Ghana med det sigte at støtte myndighedernes evne i disse lande til at håndtere migrationsudfordringerne. Samtidig vil

regeringen støtte de afrikanske samarbejdsorganisationers egen kapacitet til at regulere migrationen, herunder bekæmpe den organiserede menneskesmugling fra Afrika til Europa. Danmark vil undersøge muligheden for at yde et konkret bidrag til den vestafrikanske samarbejdsorganisation ECOWAS.

Med fokus på fattigdomsbekæmpelse, investeringer i mennesker og styrkede nationale myndigheder bidrager det langsigtede danske udviklingssamarbejde allerede i betydelig grad til at **tackle de underliggende årsager** til migration. Den øgede viden om migrationsstrømme og deres bagvedliggende årsager vil blive inddraget i det styrkede bistandssamarbejde bl.a. i Vestafrika. Det vil ske ved tilrettelæggelsen og gennemførelsen af f.eks. erhvervssektorprogrammer for yderligere at fremme lokale beskæftigelses- og indkomstmuligheder. Ligeledes vil sådanne overvejelser indgå i andre relevante sektorprogrammer som vand og sanitet, hvor der ofte er arbejdskraftintensive anlægsarbejder.

Regeringen vil fastholde fokus på investeringer i menneskelige ressourcer i udviklingslandene, og som et nyt initiativ årligt tilbyde op til 120 **stipendier** i programsamarbejdslandene til målrettede kurser og studier på danske universiteter og uddannelsesinstitutioner, der kan anvendes i modtagernes hjemlande. I samvirke med sidste års Master of Business Administration (MBA)-initiativ kan dette styrke det enkelte lands kapacitet indenfor vigtige sektorer som uddannelse og sundhed og dermed fremme dets potentiale for vækst, udvikling og sikkerhed.

Regeringen vil øge den allerede markante nærområdeindsats til de fattigste udviklingslande, så den når op på 330 mio. kr. om året inklusiv nærområdebistanden under Naboskabsprogrammet. Sammenhængen mellem national flygtninge- og asylpolitik og tiltag i nærområderne vil fortsat blive vægtet højt i den styrkede indsats. Samarbejde om migration vil indgå som et prioriteret element i den nye fase af nærområdeindsatsen i Østafrika. Det særlige fokus på Irak og dets nabo-lande vil blive fastholdt også i 2008.

Danmark er aktivt engageret i det nye **Globale Forum for Migration og Udvikling**, der netop bringer landene i syd og nord sammen om fælles løsninger. Regeringen vil prioritere at arbejde for et styrket samarbejde i Det Globale Forum og inddrage den danske ressourcebase i forberedelsen af den danske deltagelse i processen omkring Det Globale Forum. Som ét konkret udtryk for Danmarks vilje til at gøre en indsats på området har man fra dansk side tilbudt værtskab for et kommende Global Forum-møde.

I forhold til diasporaen i Danmark, herunder fra Afrika, vil det blive overvejet, om der er potentiale i at styrke samarbejdet med indvandrerorganisationer, f.eks. gennem Projektrådgivningen, der ønsker at gennemføre udviklingsprojekter i deres hjemlande. Hvor muligt, vil Danmark samtidig støtte internationale initiativer, herunder andre EU-landes tiltag, der retter sig mod generelt at lette migranternes mulighed for gennem viden og ressourcer at bidrage til udviklingsfinansiering i hjemlandet.

Demokrati og stabilitet

Det er en grundlæggende prioritet for regeringen, at dansk udviklingspolitik bidrager til at fremme frihed og demokrati i udviklingslandene. Effektive demokratiske stater, der nyder borgernes opbakning, kan magte globaliseringen og sikre fred og fremgang.

En kvindes ret til at bestemme over egen krop. En families ret til at bestemme over den ejendom og den jord, de ejer. Et lokalsamfunds ret til at tale centralmagten imod. De rettigheder er ikke kun vigtige for det enkelte menneske eller den enkelte gruppe. De er vigtige for et samfunds udvikling. Demokratiske retssamfund funderet i respekt for menneskerettighederne er centrale i en langsigtet, stabil og bæredygtig økonomisk og social fremgang. Som opfølgning på og supplement til strategien for god regeringsførelse i den offentlige forvaltning vil regeringen nu styrke den danske demokrati- og menneskerettighedsindsats i udviklingslandene og derfor udarbejde en strategi for støtten til demokratisering og retssamfund. En sådan strategi vil være båret af de centrale og

grundlæggende værdier, som de fleste lande og regeringer gennem konventioner og erklæringer har tilsluttet sig. Mange lande kæmper fortsat med at leve op til de konventioner og erklæringer, de formelt har tilsluttet sig. For nogle skyldes det manglende vilje, men for en række af Danmarks centrale samarbejdslande skyldes det i høj grad manglende kapacitet og evne. Der skal vi være klar med hjælp og assistance.

Som anført ovenfor iværksættes i løbet af 2008 yderligere ni programmer for god regeringsførelse, demokrati og menneskerettigheder på i alt over 1,1 mia. kr. Derudover vil regeringen samle en række af de hidtil adskilte finansieringsrammer i en ny ramme for **"Demokrati og menneskerettigheder"** på 170 mio. kr. Udmøntningen af denne ramme vil blive baseret på en vurdering af, hvor indsatsen kan fremme Danmarks politiske målsætninger og bidrage til reel merværdi – ikke mindst gennem samspil med andre danske tiltag. Det gælder også for korte, målrettede demokratiindsatser i programsamarbejdslandene. Målet er at bidrage til opbygningen af stadig flere effektive demokratiske stater og forbedre retstilstanden og menneskerettighedssituationen i udviklingslandene.

En særlig udfordring for demokratiarbejdet udgøres af **skrøbelige stater** og herunder lande på vej til, i eller på vej ud af konflikt. Skrøbelige stater er lande, der enten ikke har vilje eller evne til at varetage selv basale funktioner for borgernes sikkerhed og velfærd. Sådanne stater er ofte ved at bukke under i globaliseringen. Og mange af de lande, der har været i konflikt, falder nemt tilbage heri. I skrøbelige stater trædes menneskerettighederne ofte systematisk under føde, og levevilkårene er skånselsløse. Samtidig eksporterer skrøbelige stater ustabilitet. Ustabilitet der kan påvirke det globale trusselsbillede – konflikt, sygdomsepidemier, flygtninge, radikalisering og terrorisme.

Her vil der være behov for bistand til kapacitetsopbygning inden for særligt vigtige politiske og forvaltningsmæssige områder. Indsatsen vil tit være politisk følsom og behæftet med større risici. Men af erfaring har verdenssamfundet lært, at prisen for at lade være er uacceptabelt høj. Som et led i regeringens grundlæggende udviklingspolitiske prioritering af frihed og demokrati vil regeringen styrke sin indsats for at stabilisere skrøbelige stater.

En hovedprioritet for regeringen i de kommende år vil være at støtte **Afghanistan** i dets stræben efter at konsolidere stabilitet, fred og demokrati, og regeringen vil opprioritere den danske udviklingsindsats i Afghanistan. Et nyt program vil blive planlagt for 2009-2012, og regeringen vil allerede fra 2008 afsætte 200 mio. kr. om året til indsatsen i Afghanistan. Hertil kommer tiltag gennem danske NGO'er. I centrum for indsatsen forventes fortsat at være menneskerettigheder, god regeringsførelse og statsopbygning, uddannelse og udvikling i landområder. Kvinders rettigheder og muligheder vil ligeledes fortsat være et centralt element i støtten til Afghanistan. Bistandsforøgelsen skal samtidig sikre samspil med den styrkede danske militære tilstedeværelse i Helmand-provinsen. Yderligere midler til civil-militær samtænkning afsættes i takt med, at sikkerheden i Helmand tilsiger det.

Regeringen har tidligere afsat 500 mio. kr. for 2003-08 til genopbygning og humanitære indsatser i **Irak**. I 2007 er der blevet afsat ekstra 90 mio. kr. til at konsolidere genopbygningsindsatsen. Fokus for genopbygningen er fra foråret 2007 flyttet til kapacitetsopbygning af centrale irakiske myndigheder i Bagdad. Indsatsen understøttes af forsvaret med den tilstrækkelige beskyttelse af de civile rådgivere tilknyttet rådgiverkontoret under ambassaden i Bagdad. I 2007 er endvidere bevilget ekstra 100 mio. kr. til indsatser for irakiske flygtninge og internt fordrevne i og omkring Irak. Regeringen er indstillet på at afsætte et lignende beløb i 2008.

Udover Afghanistan og Irak vil regeringen prioritere indsatser med sigte på stabilisering og konfliktforebyggelse i enkelte højt prioriterede lande og på støtte til regionale processer. Det gælder ikke mindst i **Afrika**. Det vil, hvor muligt, ske med flerstrengede indsatser – humanitær bistand, genopbygningsbistand og støtte til fredsbevarelse.

Som grundlag for **stabiliserings- og konfliktforebyggelsesindsatsen** vil regeringen udarbejde vejledende principper for en sammenhængende dansk tilgang til skrøbelige stater og politisk vanskelige situationer. Arbejdet vil bl.a. tage udgangspunkt i de principper, der i OECD/DAC-regi er blevet udarbejdet for indsatser i skrøbelige stater. Samtidig vil regeringen samle en række af de hidtidige tematiske finansieringskilder for konfliktforebyggelse og lave en særlig ramme for "Stabilisering og konfliktforebyggelse". Finansieringen over denne ramme kan spille sammen med anden udviklings- og humanitær bistand og vil bidrage til en mere strategisk og fokuseret tilgang til engagement i skrøbelige stater.

Regeringen understreger vigtigheden af at prioritere den danske indsats for skrøbelige stater nøje. Vi kan ikke være overalt, hvor det brænder på. Ved at koncentrere indsatsen om situationer, hvor vi f.eks. er tilstede med anden bistand, dansk forsvar eller NGOer, kan vi opnå tyngde til at gøre en forskel. Men et effektivt engagement i krise- og konfliktsituationer handler ikke kun om penge. Som anført i Udenrigsministeriets globaliseringsanalyse vil der blive taget initiativ til at oprette et kvalificeret "korps" af medarbejdere, der målrettet og hurtigt kan indsættes i konflikt- og krisesituationer.

De danske erfaringer med at **samtænke civile og militære tiltag** i Afghanistan og Irak vil stå centralt, og regeringen vil også dele disse erfaringer med partnere i FN og NATO for globalt at fremme den civile-militære samtænkning i konfliktsituationer.

Multilaterale organisationer, og navnlig FN, vil ofte have en komparativ fordel, når der skal leveres effektiv bistand i post-konfliktsituationer og vil ofte være blandt de få internationale aktører, der er aktive under og umiddelbart efter en konflikt. I indsatsen i skrøbelige stater, især i Afrika, vil regeringen særligt prioritere **multilaterale løsninger** – hvor muligt og hensigtsmæssigt i samspil med bilaterale tiltag. Regeringen vil i det danske bidrag til FN lægge vægt på en effektiv FN-indsats i skrøbelige stater. Regeringen vil i tilgift til de planlagte bidrag i 2006 og 2007 til FNs arbejde med skrøbelige stater være parat til at støtte FN's Fredsopbygningsfond med op til 50 mio. kr. i 2008 under forudsætning af, at fonden demonstrerer den nødvendige gennemslagskraft i det konkrete arbejde i landene. Den danske støtte skal bidrage til at styrke det internationale samfunds kapacitet til at hjælpe lande på vej ud af konflikt. Regeringen vil samtidig øge bidraget til Den Afrikanske Udviklingsbank i 2008-11 med 100 mio. kr. bl.a. for at understøtte bankens styrkede fokus på indsatser i post-konfliktsituationer og skrøbelige stater.

Udnævnelsen af en dansker som EUs særlige repræsentant for Sudan er ikke kun en stor gevinst for Danmark og EU, men også en klar anerkendelse af det stærke og kompetente danske engagement i forsøget på at få løst kriserne i Sudan. Den vanskelige sikkerhedssituation i **Darfur** har hidtil hindret gennemførelsen af genopbygningsindsatser i provinsen. Regeringen vil fortsat arbejde for at få flere underskrivere til Darfur-freds aftalen og få udsendt en robust fredsbevarende styrke, der kan bidrage til at genoprette de nødvendige betingelser for at iværksætte genopbygnings- og udviklingsprojekter i Darfur. Vedtagelsen af FNs Sikkerhedsråds resolution 1769 i juli 2007 om etablering af en fredsbevarende FN-styrke i Darfur giver anledning til forsigtig optimisme – også i forhold til den danske udviklingsbistand til området.

Danmark skal fortsat bidrage til at holde Nord-Syd-fredsprocessen i **Sudan** på sporet og medvirke til at fastholde lokalbefolkningens opbakning til processen gennem konkrete levevilkårsforbedringer. Regeringen forventer at udvide Danmarks engagement de kommende år og vil i første omgang afsætte yderligere 30 mio. kr. i 2008 til fortsat støtte til fredsprocesserne i tillæg til den eksisterende bevilling og afhængig af den politiske udvikling i Sudan.

Til støtte for politisk vanskelige situationer med risiko for konflikt i det østlige og sydlige Afrika, og herunder **Zimbabwe**, afsættes 30 mio. kr. i 2008. Støtten skal gennem inddragelse af civilsamfundet og NGOer bl.a. medvirke til i 2008 at sikre gennemførelse af et frit og retfærdigt valg og herigennem søge at fremme en positiv udvikling i landet og imødegå en yderligere forværring af en politisk situation med store menneskelige omkostninger.

Afrika-programmet for fred forventes fra 2009 at blive erstattet af et nyt program med fokus på bredere regional integration i Afrika. Det nye program vil blive udarbejdet og gennemført i samarbejde med Den Afrikanske Union og regionale organisationer.

4. EN EFFEKTIV UDVIKLINGS-POLITIK

– BISTANDENS INSTRUMENTER, BISTANDENS MULIGHEDER

Verdenssamfundet står over for en betydelig udfordring i forsøget på at støtte udviklingslandene i at tackle globaliseringen og nå vores fælles mål om at halvere fattigdommen inden 2015. Målet om en verden for alle fordrer bedre resultater i det internationale udviklingssamarbejde – bedre samspil mellem udviklingsinstrumenterne, øget international bistandsvolumen og større bistands-effektivitet.

Regeringen har gennem de seneste seks år gjort det til sin mærkesag at sikre **mest mulig bistand for den danske bistandskrone**. Den uafhængige internationale tænketank, Center for Global Development, udnævnte sidste år dansk bistand til at være den bedste i verden. OECD/DACs gennemgang af den danske udviklingsbistand i foråret 2007 bekræftede, at Danmark fortsat er i front, men også at der skal arbejdes videre med en række udfordringer. Regeringen har bl.a. skabt resultater ved at afbinde bistanden, styrke mål- og resultatstyringen og decentralisere bistandsadministrationen. Samtidig har regeringen lagt vægt på nye partnerskaber i den konkrete udførelse af udviklingsindsatsen, herunder med civilsamfundet, erhvervslivet og gennem det civil-militære samarbejde.

Regeringen vil fastholde det danske engagement i det multilaterale bistandssamarbejde. Gennem multilaterale organisationer som EU, FN og Verdensbanken kan vi opnå en udviklingspolitisk indflydelse, som langt overstiger, hvad der ellers kan forventes af et land på vor størrelse. Og gennem en øget vægt på samspillet mellem det bilaterale og det multilaterale udviklingssamarbejde kan vi yderligere styrke effekten af den samlede danske bistandsindsats. Regeringen vil løbende vurdere dette samspil med henblik på at sikre en optimal sammenhæng mellem den bilaterale og multilaterale udviklingsbistand.

I opfølgning på Udenrigsministeriets globaliseringsanalyse vil regeringen tage initiativ til yderligere at fokusere og effektivisere den danske multilaterale udviklingsindsats for derigennem at sikre et **effektivt globalt engagement**. Regeringen vil i den sammenhæng opprioritere indsatsen for at påvirke formuleringen af politik i både formelle og uformelle multilaterale strukturer og netværk. Regeringen vil prioritere områder og netværk, hvor Danmark kan spille en markant udviklingspolitisk rolle internationalt. Afhængig af organisationernes effektivitet, resultaternes kvalitet og overensstemmelse med danske prioriteter vil regeringen løbende vurdere og tilpasse Danmarks bidrag til internationale organisationer. Regeringen vil også lægge vægt på at fremme danske værdier og synspunkter; blandt andet gennem en målrettet placering af danskere i relevante internationale organisationer.

Regeringen vil fortsætte sin indsats for reform af FN og lægge særligt vægt på en mere effektiv tilstedeværelse og gennemslagskraft på landeniveau, hvor FNs aktiviteter skal samles i en stærk enhed.

Regeringen vil fortsat arbejde for øget global bistand. En særlig vigtig begivenhed i 2008 vil være FNs opfølgingskonference om **finansiering af udvikling** i Doha, der følger op på den såkaldte Monterrey Konsensus fra 2002. Fra dansk side vil man særligt fokusere på, at der nu leveres på løfterne om mere bistand til Afrika fra G8 Topmødet i Gleneagles i 2005 og EU-landenes forpligtelser på 0,7 pct. af BNI senest i 2015 – og på hvordan bistanden bl.a. kan bruges som løftestang for udenlandske investeringer.

En vigtig kilde til **finansiering for Afrika** vil være udviklingsbistand fra Verdensbankens bløde låne-facilitet (IDA) – den største kilde til finansiering af udvikling. De fattige afrikanske lande vil frem-over modtage en stigende andel af disse ressourcer, fordi mange tidligere modtagerlande, især i Asien, som følge af deres økonomiske fremgang ikke længere er kvalificerede til at modtage de meget favorable lån. Regeringen vil derfor fastholde det markante danske bidrag til IDA på 420 mio. kr. om året.

Men det internationale udviklingssamarbejde handler ikke længere kun om traditionelle givere og modtagere. Globaliseringen og den hastige økonomiske vækst i mange dele af verden har betydet, at nye, utraditionelle donorer har meldt sig på banen. Det betyder nye udfordringer og muligheder. Regeringen vil derfor lægge betydelig vægt på at inddrage nye donorer som navnlig Kina i Afrika i et forpligtende internationalt samarbejde baseret på fælles principper for bæredygtig og effektiv udviklingsbistand og samtidig søge at engagere ligesindede donorer heri.

Den samlede øgede internationale bistand nødvendiggør, at bistanden skal leveres langt mere effektivt, end tilfældet er i dag. **Effektivitetsdagsordenen**, som fastlagt i Paris-erklæringen fra 2005, er derfor mere aktuell i dag end nogensinde. I 2008 skal der følges op på Paris-erklæringen ved et højniveaumøde i Accra. Der er netop gennemført en første undersøgelse af, hvordan Paris-erklæringen er blevet udmøntet i praksis. Og den viser, at der fortsat er et stort behov for at gøre den globale bistand langt mere effektiv. Også Danmark har fortsat en række udfordringer.

Regeringen vil sikre, at Danmark sammen med sine ligesindede lande fortsat går foran med et godt eksempel. Med det formål vil regeringen tage en række nye initiativer for at effektivisere, koncentrere og fokusere den danske udviklingsbistand og vil således i de kommende år:

- Arbejde for bedre tilpasning af bistanden til og anvendelse af modtagerlandenes nationale systemer og procedurer;
- Koncentrere bistanden yderligere ved at fokusere på færre, men større bilaterale programmer;
- Presse på for en mere rationel donorarbejdsdeling og arbejde for Danmark som lead-donor i en og eventuelt to sektorer i hvert af programsamarbejdslandene;
- Fortsætte anvendelsen af generel budgetstøtte, baseret på regeringens tidligere fremlagte ti kriterier herfor.

Samlet set handler det for regeringen om at opnå de bedst mulige resultater af Danmarks udviklingssamarbejde og få mest ud af hver enkelt bistandskrone. Det er derigennem vi som danskere kan være med til gøre op med fattigdom, ufred og undertrykkelse i de fattige lande. Det har vi en moralsk forpligtelse til – og en klar egeninteresse i. Og det er ikke mindst derigennem, vi kan fremme en verden for alle. Til gavn for alle.

Oversigt over fordelingen af §6.3. på forslaget til finanslov for 2008

Finanslovs-konto	Bevilling	2007	2008	2009	2010	2011	2012
		(mio. kr.) 2007- priser	(mio. kr.) 2008- priser	(mio. kr.) 2008- priser	(mio. kr.) 2008- priser	(mio. kr.) 2008- priser	(mio. kr.) 2008- priser
	Reserve	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
06.31.01.79.	Reserve	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
	Lande i Afrika	2.455,7	2.964,0	2.956,0	2.851,0	3.288,0	3.556,0
06.32.01.10.	Tanzania	15,0	600,0	705,0	15,0	695,0	15,0
06.32.01.11.	Kenya	45,0	120,0	50,0	435,0	190,0	10,0
06.32.01.12.	Uganda	330,0	33,0	415,0	330,0	247,0	415,0
06.32.01.13.	Mozambique	315,0	110,0	140,0	575,0	580,0	150,0
06.32.01.15.	Ghana	431,0	916,0	336,0	6,0	271,0	401,0
06.32.01.16.	Benin	115,0	265,0	10,0	455,0	460,0	350,0
06.32.01.17.	Burkina Faso	75,0	410,0	395,0	5,0	5,0	475,0
06.32.01.18.	Zambia	525,0	100,0	120,0	370,0	10,0	420,0
06.32.01.19.	Egypten	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.32.01.20.	Mali	350,0	190,0	115,0	15,0	215,0	655,0
06.32.01.23.	Øvrige lande i Afrika	254,7	190,0	260,0	35,0	5,0	55,0
06.32.01.24.	Særlige bilaterale aids-indsatser i Afrika	0,0	0,0	300,0	400,0	400,0	400,0
06.32.01.25.	Særlige bilaterale kvinde-indsatser i Afrika	0,0	30,0	110,0	210,0	210,0	210,0
	Lande i Asien og Latinamerika	932,0	847,0	1024,0	1009,0	1329,0	1379,0
06.32.02.11.	Bangladesh	25,0	10,0	10,0	10,0	310,0	540,0
06.32.02.12.	Nepal	210,0	230,0	300,0	110,0	10,0	215,0
06.32.02.13.	Bhutan	146,0	56,0	6,0	76,0	56,0	6,0
06.32.02.14.	Vietnam	315,0	195,0	175,0	165,0	215,0	200,0
06.32.02.15.	Øvrige lande i Asien	105,0	243,0	230,0	180,0	180,0	250,0
06.32.02.16.	Nicaragua	11,0	108,0	218,0	8,0	278,0	8,0
06.32.02.17.	Bolivia	120,0	5,0	85,0	460,0	280,0	10,0
06.32.02.18.	Øvrige lande i Latinamerika	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	150,0
	Personelbistand	269,2	303,5	304,5	342,0	294,5	294,5
06.32.04.10.	Rådgiverbistand	127,2	89,0	75,0	117,5	75,0	75,0
06.32.04.11.	Stipendiatbistand	50,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0
06.32.04.12.	Rådgivende firmaer	92,0	92,0	92,0	92,0	92,0	92,0
06.32.04.13.	Kompetenceudvikling	0,0	17,5	17,5	17,5	17,5	17,5
06.32.04.14.	IT-, ejendoms-, rejse- og kommunikationsudgifter	0,0	45,0	60,0	55,0	50,0	50,0
	Business-To-Business programmet m.v.	230,0	233,0	233,0	180,0	180,0	180,0
06.32.05.12.	B2B-programmet	200,0	200,0	200,0	160,0	160,0	160,0
06.32.05.13.	Miljø-og træningsfonden IFU	0,0	3,0	3,0	0,0	0,0	0,0
06.32.05.15.	Public Private Partnerships	30,0	30,0	30,0	20,0	20,0	20,0
	Blandede kreditter	350,0	350,0	350,0	300,0	250,0	250,0
06.32.06.10.	Blandede kreditter	350,0	350,0	350,0	300,0	250,0	250,0
	Lånebistand	725,8	500,6	700,7	740,1	740,1	500,0
06.32.07.14.	Gældslettelse til udviklingslandene	725,8	500,6	700,7	740,1	740,1	500,0

Finanslovs- konto	Bevilling	2007 (mio. kr.) 2007- priser	2008 (mio. kr.) 2008- priser	2009 (mio. kr.) 2008- priser	2010 (mio. kr.) 2008- priser	2011 (mio. kr.) 2008- priser	2012 (mio. kr.) 2008- priser
	Øvrig bilateral bistand	428,0	428,0	568,0	568,0	568,0	568,0
06.32.08.10.	Bilaterale nærømråder	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.32.08.20.	Bilateral regionalbistand	175,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.32.08.30.	Støtte til demokrati og menneskerettigheder	105,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.32.08.40.	Rehabiliteringscentret for Torturofre (RCT)	48,0	48,0	48,0	48,0	48,0	48,0
06.32.08.50.	Det Arabiske Initiativ	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
06.32.08.60	Stabilisering og konfliktforebyggelse	0,0	110,0	250,0	250,0	250,0	250,0
06.32.08.70	Demokrati og menneskerettigheder	0,0	170,0	170,0	170,0	170,0	170,0
	NGO-bistand	932,5	953,0	963,0	963,0	963,0	963,0
06.33.01.10.	Rammeaftalestøtte	521,5	532,0	542,0	542,0	542,0	542,0
06.33.01.11.	Enkeltprojekter	316,0	293,0	293,0	293,0	293,0	293,0
06.33.01.10.	Miniprogrammer	95,0	128,0	128,0	128,0	128,0	128,0
	Særlig miljøbistand	480,5	480,5	480,5	480,5	480,5	480,5
06.34.01.20	Bilaterale miljøindsatser	480,5	480,5	480,5	480,5	480,5	480,5
	Forskning og oplysning i Danmark	240,7	287,3	230,1	205,3	273,3	178,3
06.35.01.10.	Projekter i Danmark	40,4	101,0	16,8	0,0	60,0	15,0
06.35.01.11.	Forskningsvirksomhed	96,7	121,7	146,7	96,7	146,7	96,7
06.35.01.13.	Oplysningsvirksomhed	27,0	27,0	29,0	29,0	29,0	29,0
06.35.01.14.	Kulturelt samarbejde	42,0	0,0	0,0	42,0	0,0	0,0
06.35.01.15.	Udredningsvirksomhed	10,6	10,6	10,6	10,6	10,6	10,6
06.35.01.17.	Seminarer, kurser, konferencer	4,0	7,0	7,0	7,0	7,0	7,0
06.35.01.18.	Evaluering	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0
	International udviklingsforskning	50,0	50,0	50,0	50,0	50,0	50,0
06.35.02.10.	International landbrugsforskning	35,0	35,0	35,0	35,0	35,0	35,0
06.35.02.11.	Anden international forskning	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
	FN's Udviklingsprogram (UNDP)	416,0	401,0	371,0	371,0	371,0	371,0
06.36.01.10.	Generelt bidrag til UNDP	370,0	350,0	320,0	320,0	320,0	320,0
06.36.01.12.	UNIFEM	5,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0
06.36.01.13.	UNDP-trustfonde	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.36.01.14.	FN-center i København	41,0	41,0	41,0	41,0	41,0	41,0
	FN's Børnefond (UNICEF)	207,2	207,2	207,2	207,2	207,2	207,2
06.36.02.10.	Generelt bidrag til UNICEF	180,0	180,0	180,0	180,0	180,0	180,0
06.36.02.11.	UNICEFs lagerfacillitet	27,2	27,2	27,2	27,2	27,2	27,2

Finanslovs- konto	Bevilling	2007 (mio. kr.) 2007- priser	2008 (mio. kr.) 2008- priser	2009 (mio. kr.) 2008- priser	2010 (mio. kr.) 2008- priser	2011 (mio. kr.) 2008- priser	2012 (mio. kr.) 2008- priser
	Hiv/aids, befolknings- og sundhedsprogrammer	770,0	580,0	740,0	740,0	660,0	740,0
06.36.03.10.	FN's Befolkningsfond (UNFPA)	180,0	230,0	230,0	230,0	230,0	230,0
06.36.03.11.	Den Int. Sammenslutning for Familieplanlægning (IPPF)	80,0	0,0	80,0	0,0	80,0	0,0
06.36.03.12.	WHO's udviklingsaktiviteter	80,0	0,0	40,0	80,0	0,0	80,0
06.36.03.14.	UNAIDS	80,0	0,0	40,0	80,0	0,0	80,0
06.36.03.15.	Hiv/aids og øvrige befolkningsprogrammer	185,0	185,0	185,0	185,0	185,0	185,0
06.36.03.16.	Den globale fond for hiv/aids, TB og Malaria	140,0	140,0	140,0	140,0	140,0	140,0
06.36.03.17.	Det globale vaccinationsinitiativ (GAVI)	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0
	FN's landbrugs- og fødevarerprogrammer	180,0	180,0	180,0	180,0	180,0	180,0
06.36.04.10.	FN's Verdensfødevarerprogram (WFP)	160,0	160,0	160,0	160,0	160,0	160,0
06.36.04.11.	FN's Landbrugsudviklingsfond (IFAD)	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0
	Globale miljøprogrammer	181,0	148,0	185,0	444,0	174,0	154,0
06.36.05.10.	FN's Miljøprogram (UNEP)	31,0	0,0	40,0	0,0	20,0	0,0
06.36.05.11.	Den Globale Miljøfacilitet (GEF)	0,0	0,0	0,0	310,0	0,0	0,0
06.36.05.12.	Øvrige miljøbidrag	150,0	148,0	145,0	134,0	154,0	154,0
	FN's øvrige programmer	226,8	315,8	95,8	195,8	95,8	175,8
06.36.06.10.	UNIDO	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0
06.36.06.13.	ILO-programmer	0,0	60,0	0,0	60,0	0,0	60,0
06.36.06.14.	UNESCO	45,0	40,0	0,0	40,0	0,0	20,0
06.36.06.16.	Multilaterale rådgivere	75,0	75,0	75,0	75,0	75,0	75,0
06.36.06.18.	Rådgivende firmaer	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.36.06.19.	FN-forbundet i Danmark	1,8	1,8	1,8	1,8	1,8	1,8
06.36.06.21.	FN's fredsbevarende operationer	100,0	134,0	14,0	14,0	14,0	14,0
	Verdensbankgruppen	523,7	803,7	603,7	648,9	563,9	603,9
06.37.01.10.	Verdensbanken (IBRD)	45,0	10,0	40,0	25,0	0,0	40,0
06.37.01.11.	Den Internationale Udviklingssammenslutning (IDA)	420,0	630,0	420,0	420,0	420,0	420,0
06.37.01.12.	Den Internationale valutafond (IMF)	50,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.37.01.13.	Den Internationale Finansieringsinstitution (IFC)	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0
06.37.01.14.	Bistand til Mellempøsten gennem IBRD	0,0	40,0	0,0	60,0	0,0	0,0
06.37.01.15.	Special Action Account	-1,3	-1,3	-1,3	-1,1	-1,1	-1,1
06.37.01.16.	Fast-Track Initiativet (FTI)	0,0	85,0	135,0	135,0	135,0	135,0
06.37.01.17.	Verdensbankens globale facilitet for katastrofebygning	0,0	30,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Finanslovs- konto	Bevilling	2007 (mio. kr.) 2007- priser	2008 (mio. kr.) 2008- priser	2009 (mio. kr.) 2008- priser	2010 (mio. kr.) 2008- priser	2011 (mio. kr.) 2008- priser	2012 (mio. kr.) 2008- priser
	Regionale banker	0,0	20,0	0,0	20,0	0,0	20,0
06.37.02.10.	Den Afrikanske Udviklingsbank (AfDB)	0,0	20,0	0,0	20,0	0,0	20,0
06.37.02.11.	Den Asiatiske Udviklingsbank (AsDB)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.37.02.10.	Den Interamerikanske Udviklingsbank (IDB)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	Regionale udviklingsfonde, gældslettelsesinitiativer og øvrige fonde	312,0	289,0	298,0	318,0	333,0	340,3
06.37.03.10.	Den Afrikanske Udviklingsfond (AFDF)	100,0	110,0	130,0	130,0	130,0	130,0
06.37.03.11.	Den Asiatiske Udviklingsfond (AsDF)	46,0	46,0	25,0	25,0	25,0	25,0
06.37.03.13.	Den Nordiske Udviklingsfond (NDF)	61,0	68,0	68,0	68,0	68,0	68,0
06.37.03.14.	Multilaterale gældslettelsesinitiativer	105,0	65,0	75,0	95,0	110,0	117,3
	Bistand gennem EU	460,2	514,3	536,4	516,9	535,5	543,0
06.37.04.10.	Den Europæiske Udviklingsfond (EUF)	462,0	516,2	538,3	518,9	537,5	545,0
06.37.04.11.	EU-lån til Tyrkiet	-1,8	-1,9	-1,9	-2,0	-2,0	-2,0
	Multilateral regional- og overgangsbistand	50,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.38.01.10.	Multilateral regionalbistand	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.38.01.11.	Multilateral genopbygningsbistand	50,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	Indsatser vedrørende stabilitet og sikkerhed	105,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0
06.38.02.11.	Konfliktforebyggelse	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.38.02.12.	FN's kontor for Narkotika og Kriminalitet (ODC)	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0
	Diverse multilaterale bidrag	123,5	70,5	75,5	70,5	75,5	70,5
06.38.03.10.	Multi-diverse	25,5	15,5	15,5	15,5	15,5	15,5
06.38.03.20.	Internat. MRD og NGOer	40,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.38.03.25.	Handel mv.	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0	55,0
06.38.03.30.	Multilaterale seminarer, konferencer mv.	3,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
06.38.03.40.	DAC generelt bidrag	0,0	0,0	5,0	0,0	5,0	0,0

Finanslovs- konto	Bevilling	2007 (mio. kr.) 2007- priser	2008 (mio. kr.) 2008- priser	2009 (mio. kr.) 2008- priser	2010 (mio. kr.) 2008- priser	2011 (mio. kr.) 2008- priser	2012 (mio. kr.) 2008- priser
	Humanitære FN-organisationer m.fl.	320,0	420,0	240,0	330,0	330,0	330,0
06.39.01.10.	FN's Flygtningehøjkommissær (UNHCR)	130	130	130	130	130	130
06.39.01.11.	FN's organisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA)	60	140	0	70	70	70
06.39.01.12.	FN's humanitære kontor (OCHA)	10	10	10	10	10	10
06.39.01.13.	Humanitær fødevarebistand	35	35	35	35	35	35
06.39.01.14.	Den internationale Røde Kors Komitè (ICRC)	20	40	0	20	20	20
06.39.01.15.	FN's højkommissær for menneske- rettigheder (OHCHR)	15	15	15	15	15	15
06.39.01.16.	FN's Humanitære Fond (CERF)	50	50	50	50	50	50
	Ekstraordinære bidrag, IHB	794,0	824,0	824,0	824,0	824,0	824,0
06.39.02.10.	Ekstraordinære humanitære bidrag	469	461	461	461	461	461
06.39.02.11.	Internationalt Humanitært Beredskab (IHB)	55	63	63	63	63	63
06.39.02.12.	Bistand til flygtninge i nærområder	270	300	300	300	300	300
Total bistand §06.3.		11.863,8	12.275,4	12.321,4	12.660,2	12.871,3	13.064,0

I *"En verden for alle"* fremlægger regeringen sine udviklingspolitiske prioriteter for 2008-2012.

Planen viderefører den langsigtede indsats i den danske udviklingspolitik, der baseres på et aktivt og gensidigt forpligtende partnerskab med såvel samarbejdslandene som de væsentligste multilaterale organisationer. Regeringens udviklingspolitiske prioriteter 2008-12 følger op på de tidligere udmeldte politiske målsætninger og sikrer en fortsat udmøntning af disse mål.

Afrika står fortsat i centrum for dansk udviklingspolitik, og regeringen vil yderligere styrke kvinders rettigheder og muligheder. Derudover vil regeringen forholde sig til de nye muligheder og udfordringer, som i forbindelse med globaliseringen i stigende grad presser sig på den internationale dagsorden. Særligt tre udfordringer toner nu frem på horisonten:

- **Klima, energi og miljø:** At bistå udviklingslandene med at tilpasse sig og forebygge klimaforandringer, så den globale opvarmning ikke underminerer den globale fattigdomsbekæmpelse.
- **Migration og udvikling:** At styrke det politiske fokus på sammenhængen mellem migration og udvikling for både at tackle de voksende udfordringer og drage nytte af dens muligheder.
- **Stabilitet og demokrati:** At bidrage til at fremme frihed, demokrati og menneskerettigheder i udviklingslandene.